

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УПРАВНИ СУД
15 У 15479/16
Дана 26.10.2018. године
Б Е О Г Р А Д

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Џакула, председника већа, Радојке Маринковић и Павела Јонаша, чланова већа, са судским саветником Небојшом Симићем, записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца А.А. ..., ул. ... бр. ..., чији је пуномоћник Душан Обренчевић, адвокат из Београда, ул. Кондина бр. 7, против туженог Градског већа града Крагујевца, ради поништаја решења број: 434-634/16-V од 11.10.2016. године, у предмету комуналне таксе, у нејавној седници већа, одржаној дана 26.10.2018. године, донео је

П Р Е С У Д У

I Тужба **СЕ УВАЖАВА, ПОНИШТАВА** решење Градског већа града Крагујевца, број: 434-634/16-V од 11.10.2016. године и предмет **ВРАЋА** туженом, као надлежном органу на поновно одлучивање.

II **ОБАВЕЗУЈЕ СЕ** тужени орган Градско веће града Крагујевца да тужиоцу А.А. ..., ул. ... бр. ..., накнади трошкове управног спора у износу од 16.890,00 динара у року од 15 дана од дана пријема пресуде.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем одбијена је, као неоснована, жалба тужиоца изјављена против решења Градске пореске управе града Крагујевца, број: 434-605/16-VIII од 17.05.2016. године, којим је тужиоцу утврђена обавеза плаћања локалне комуналне таксе за истицање фирме на пословном простору који се налази на адреси ... бр. ..., за период од 01.01.2016. године до 31.12.2016. године, у износу од 520.000,00 динара.

У тужби, којом је покренуо управни спор, поднетој непосредно

Управном суду, дана 08.11.2016. године, тужилац, преко пуномоћника, оспорава законитост побијаног решења туженог органа због повреде правила поступка, непотпуно утврђеног чињеничног стања и неправилне примене материјалног права. Истиче да решење не садржи јасне и довољне разлоге о жалбеним наводима тужиоца, указујући да је у поднетој жалби навео да је тужиоцу локална комунална такса за истицање фирме утврђена у четири пута већем износу у односу на таксу коју тужилац плаћа за истицање фирме у свом пословном седишту, у износу од 175.610,00 динара, а у вези чега је уз жалбу приложио доказе. С тим у вези, истиче да се пословно седиште тужиоца налази у ..., док се фирма истиче на територији града ..., па сматра да је првостепени орган приликом одређивања висине предметне комуналне таксе, требало да примени одредбу Тарифном броју 1. тачка 5. став 1. алинеја 4. Одлуке о локалним комуналним таксама за територију града Крагујевца ("Службени лист града Крагујевца", бр.46/12, 53/12, 41/15), према којој се, правним лицима и предузетницима, који немају седиште на територији града Крагујевца, а имају више од пет пословних јединица или продајних објеката, за сваку пословну јединицу или продајни објекат преко пет пословних јединица или продајних објеката, такса умањује за 50%. У конкретном случају, тужилац има велики број својих пословних јединица – огранака, па сматра да је по том основу требало да буде извршено умањивање разрезане комуналне таксе, и указује да цитираном одредбом број пословних јединица није опредељен и ограничен на место у ком се налази пословна јединица за коју се комунална такса одређује, већ је уопштено наведено да је у питању правни субјект који има више од пет пословних јединица. Према мишљењу тужиоца, тужени орган је пропустио да утврди по ком основу је истакнута фирма тужиоца, да утврди да је у питању такса на пословној јединици правног лица, као и да утврди да правно лице има више од пет таквих издвојених јединица, услед чега тужилац сматра да испуњава услове за умањење таксе. Наводи и то да је такса одређена према мерилима која нису позната, те сматра да је првостепени орган био дужан да таксу одреди према шифри претежне делатности за предметни Огранак (5229). Позивајући се на одредбе члана 197., 201. и 285. Закона о општем управном поступку, указује да је у конкретном случају решење донето без прецизирања у преамбули решења лица које је било овлашћено за доношење истог, па остаје нејасно да ли је решење донето од стране надлежног органа. Поред осталих навода истакнутих у тужби, предлаже да се тужба уважи, поништи оспорено решење и предмет врати надлежном органу на поновно одлучивање, као и да се обавезе тужени да тужиоцу накнади трошкове управног спора опредељујући исте за састав тужбе у износу од 16.500,00 динара као и на име таксе на тужбу.

Тужени орган је у одговору на тужбу, остао у свему при разлозима из образложења оспореног решења па је предложио да суд тужбу одбије као неосновану.

Управни суд је одлучивао без одржавања усмене јавне расправе, у складу са одредбом члана 33. став 2. Закона о управним споровима, па је испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, сагласно са одредбом члана 41. став 1. истог Закона, оценом навода тужбе, одговора на тужбу и списка предмета ове управне ствари, нашао да је тужба основана.

Према оцени Управног суда, основано се тужбом тужиоца указује на

незаконитост оспореног решења, будући да је тужени орган приликом доношења решења повредио правила поступка из члана 199. став 2. Закона о општем управном поступку ("Службени лист СРЈ", бр.33/97, 31/01 и "Службени гласник РС", бр. 30/10), на чију сходну примену у поступку одлучивања другостепеног органа по жалби упућује члан 235. став 1. истог закона. Ово из разлога што образложење оспореног решења, у смислу наведене одредбе ЗУП-а, не садржи све елементе потпуног образложења, који се односе на потпун приказ чињеничног стања које је требало утврдити, уз навођење опредељујућих разлога при оцењивању доказа, односно не садржи потпуне и јасне разлоге из којих произлази чињенични и правни закључак туженог органа да је тужиоцу правилно утврђена локална комунална такса за истицање фирме на пословном простору, у складу са Одлуком о локалним комуналним таксама за територију града Крагујевца ("Службени лист града Крагујевца", бр. 46/12, 53/12 и 41/15) и са Одлуком о одређивању зона на територији града Крагујевца ("Службени лист града Крагујевца", бр.46/12). Наиме, тужени, а ни првостепени орган нису утврдили делатност која се у предметном објекту обавља, а на шта је тужилац и у поднетој тужби указао, наводећи да је шифра претежне делатности за предметни Огранак 5229, што произлази и из извода о регистрацији привредног субјекта Агенције за привредне регистре, који се налази у списима предмета, и у коме стоји да је претежна делатност за предметни Огранак 5229 – остале пратеће делатности у саобраћају, а што може бити од утицаја на висину локалне комуналне таксе, имајући увид да се, према члану 7. став 1. Одлуке о локалним комуналним таксама за територију града Крагујевца ("Службени лист града Крагујевца", бр. 46/12, 53/12), комуналне таксе утврђују у различитој висини, зависно од врсте делатности, површине и техничко-употребних карактеристика објеката, величине правног лица, у смислу закона којим се уређује рачуноводство, по зонама у којима се налазе објекти, предмети или врше услуге за које се плаћа комунална такса. С тим у вези, није утврђена ни величина правног лица, овде тужиоца, као ни број његових огранака – пословних јединица, а што, такође, утиче на висину утврђивања локалне комуналне таксе, у складу са одредбом члана 15а Закона о финансирању локалне самоуправе ("Службени гласник РС", бр.62/06...125/14). Ово нарочито ако се, поред напред наведеног, има у виду и да се према Тарифном броју 1. тачка 5. алинеја 4. напред наведене Одлуке, износ таксе прописан у тачки 2. овог Тарифног броја, умањује правним лицима и предузетницима са седиштем у Крагујевцу, који обављају своју делатност у пословним јединицама или продајним објектима ван седишта, као и правним лицима и предузетницима који немају седиште на територији града Крагујевца, а имају више од пет пословних јединица или продајних објеката, за сваку пословну јединицу или продајни објекат преко пет пословних јединица или продајних објеката, такса се умањује за 50%.

По оцени суда, ваљано образложење по природи ствари представља неопходну претпоставку, јер без таквог образложења није могуће ценити правилност утврђеног чињеничног стања у жалбеном поступку, нити законитост оспореног решења у управном спору. Стога, како образложење треба да садржи правни основ и разлоге за одлуку из диспозитива и да омогући странци да схвати зашто је донета одлука баш оне садржине као што је изнето у диспозитиву, а не нека другачија одлука, а како овде оспорено решење, супротно наведеној одредби ЗУП-а, не садржи напред наведене податке, одлучено је као у диспозитиву пресуде. У вези са тим образложење оспореног решења не садржи ни разлоге за закључак да су испуњени услови да се одбије жалба коју је тужилац изјавио против решења првостепеног решења.

Поред наведеног, тужени орган је приликом доношења оспореног решења повредио и правила поступка из члана 235. став 2. Закона о општем управном поступку, јер нису оцењени ни сви наводи жалбе. Наиме, оспореним решењем се само паушално наводи да како жалилац има једну пословну јединицу на адреси ... бр. ..., то су неосновани наводи жалбе да правним лицима и предузетницима који немају седиште на територији града ... а имају више од пет пословних јединица или продајних објеката за сваку пословну јединицу или продајни објекат преко пет пословних јединица или продајних објеката се такса умањује за 50%. Тужилац је у жалби указао и да има велики број својих пословних јединица – огранака, те да је по том основу требало да буде извршено умањивање разрезане комуналне таксе, као и да је првостепени орган, пропустио да утврди да је у питању такса на пословној јединици правног лица, да правно лице има више од пет издвојених пословних јединица, као и да је тужиоцу комунална такса разрезана у четири пута већем износу од оног који плаћа за истицање фирме у свом пословном седишту – Београду. Повреда правила поступка из наведене одредбе ЗУП-а на страни туженог огледа се у томе што се према тој одредби у образложењу другостепеног решења морају оценити и сви наводи жалбе и ако их не уважи тужени орган у образложењу свог решења мора да изнесе разлоге због којих их сматра неоснованим. Евентуално, ако је већ првостепени орган у образложењу свог решења правилно оценио наводе који се у жалби износе, другостепени орган се може позвати на разлоге изнете у образложењу првостепеног решења, без понављања разлога из првостепеног решења. По оцени суда, имајући у виду да је другостепено решење иницирано жалбом, то у његовом образложењу морају бити саопштени резултати до којих је другостепени орган дошао испитујући све наводе жалбе, осим у ситуацији када су ти разлози истоветни са ставом првостепеног органа, у којој ситуацији није потребно понављати разлоге првостепеног решења, већ само то констатовати у образложењу другостепеног решења, а који процесно-правни услов, у конкретном случају, није испуњен.

Имајући у виду наведено, као и одредбу члана 33. став 2. Закона о управним споровима, а нарочито став 3. према коме је суд обавезан да посебно наведе разлоге због којих није одржао усмену јавну расправу, овај суд је нашао да су се у конкретном случају стекли законом прописани услови за одлучивање о законитости оспореног решења без одржавања усмене јавне расправе. Ово из разлога што је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака ради утврђивања чињеничног стања, а не ради се ни о другим ЗУС-ом прописаним ситуацијама по којима је одржавање усмене јавне расправе обавезно, те се оцена законитости оспореног решења могла извршити без одржавања усмене јавне расправе, а неправилности утврђене у оспореном решењу које се односе на повреде правила управног поступка, тужени орган је дужан да отклони у поновном поступку.

Са изнетих разлога, Управни суд је, налазећи да је оспореним решењем повређен закон на штету тужиоца на основу одредбе члана 40. став 2. и члана 42. став 1. Закона о управним споровима, одлучио као ставу I диспозитива ове пресуде, како би се у поновном поступку донело правилно и на закону засновано решење, с тим што је тужени орган везан правним схватањем и примедбама суда у погледу поступка из ове пресуде у смислу одредбе члана 69. став 2. истог закона.

Разматрајући захтев тужиоца да му тужени орган накнади трошкове овог

управног спора, суд је имао у виду да је тужилац имао трошкове у висини награде адвокату за састав тужбе у опредељеном износу од 16.500,00 динара, будући да је заступан од стране пуномоћника из реда адвоката, сагласно Тарифи о наградама и накнадама за рад адвоката ("Службени гласник РС", бр.121/12), као и на име тражене таксе за тужбу у износу од 390,00 динара, па је одлучио као у ставу II диспозитива пресуде, применом одредбе члана 150. и 153. Закона о парничном поступку, на чију сходну примену упућује члан 74. Закона о управним споровима.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 26.10.2018. године, 15 У 15479/16

Записничар
Небојша Симић,с.р.

Председник већа - судија
Гордана Џакула,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

ЦРП